

Forfatter: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945

Titel: Udrag fra BREV TIL: Lassen FRA: Drachmann, Holger Henrik Herholdt (1868-01-18)

Citation: Harriet Vilhelmine Bentzon, 1861-1945: "Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem", i *Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem*, Gyldendalske Boghandel -Nordisk, s. 51. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991800-000-shoot-idm140619158635696.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Holger Drachmann i Breve til hans Fædrenehjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Uagtet den bestandige graae, kjøbenhavnske Luft gjør mit pirrelige Malernaturel alt andet end tilbøieligt til at være saa meget menneskekjærligt, at jeg ved Meddelelse kan kundgjøre for mine Venner, at jeg endnu er over Jorden — uagtet denne i og for sig selv meget rimelige Grund, kan jeg dog ikke nægte Andet end at jeg stundom i mine lysere Øieblikke længes efter at høre Lidt fra Dem og Familie, og da jeg som den Yngre er den, der bør gjøre de indledende Begyndelsesskridt hertil, seer De mig her paa Papiret begyndende med en meget knudret og indviklet Begyndelse. Imidlertid, forat komme lige til Sagen, hvorledes lever man derovre paa Skrænten, med Udsigt til stadigt at kunne rutsche ned til den tilfrosne Gudenaa? Forudsat De stadigt har ligesaameget paa Flaskerne som under mit Sommerfeldttog (ikke at forvexle med Lieutenanten), kan jeg egentlig besvare dette Spørgsmaal med et: mg+, men da jeg erindrer at Deres Frue, Datter og liden Kirstin endnu ikke staae paa det mandlige Udviklingstrin, hvor den græske, Vinløvkrandste Guddom aabner sine indre Gemakker for de Indviede, saa maa jeg henvende mig specielt til disse 3 sidste, og (fraset al Talen om Flasker) adressere mig med en hjertelig Nytaarsgratulation, der hverken lugter af Vin eller Tobak, og bede alle 3 bæere mig i det nye Aar med den velvillige Erindring, som jeg i min Ubeskedenhed forudsætter har fulgt mig i det gamle. Hvad Dem selv angaaer da tør jeg jo nok i Tankerne løfte et tænkt Glas, og idet jeg takker Dem for det forløbne Aar, bede Dem klinke med mig paa min ærede Papas sædvanlige Motto: „At det nye Aar ikke maa blive værre end det gamle.“